

Beste aanwezigen, familie en vrienden van Cor Ruiter.

Haar kinderen hebben mij verzocht namens hen hier een woord van afscheid te spreken, omdat het hun erg zwaar zou vallen dat zelf te doen. Ik ben vrijwilligster van de Humanistische Uitvaartbegeleiding; ik heet Elsa van Albada.

94 is zij geworden, moeder Ruiter, 94, en nog helemaal zichzelf. Toen zij 21 jaar was, is ze getrouwd, en zij kreeg 6 kinderen; helaas is een daarvan overleden. Zij heeft er alles aan gedaan om haar kinderen een prettige jeugd te geven, en het is alsof zij met de kinderen mee zelf een tweede jeugd heeft beleefd, een jeugd zoals zij zich die zelf had gewenst. De kinderen gingen b.v. naar een "mondorgel" club, en zij ging in een koor, want zij hield veel van muziek. Dat kunt u horen, want de muziek die zojuist is gespeeld heeft zij zelf uitgezocht; "dat wil ik horen als ik dood ben" zei ze, op haar eigen manier van een grapje maken.—De kinderen gingen ook naar de Socialistische Jeugd, en moeder deed even hard mee. Zij gingen samen kamperen, weken lang, heerlijk uit de stad weg.

Zij heeft de kinderen niet in de watten gelegd; zo veeleisend als zij voor zichzelf was, was zij ook voor haar zonen en dochters. Zij heeft er op toegezien dat zij allen een goede opleiding kregen, en zij heeft hen tot flinke, zelfstandige mensen gemaakt. Het zegt wel iets dat een van de dochters, en later nog een tweede, naar Canada is verhuisd, alleen, op zoek naar werk; werk en een huwelijk hebben zij daar gevonden. Moeder Ruiter is toen buitenshuis gaan werken om reisgeld te verdienen om hen daar op te zoeken. Later heeft zij dat nog meermalen gedaan, en ze is ook naar Afrika gereisd voor een kleinzoon.

Moeder Ruiter was een mens uit één stuk; zij stond voor haar gezin, zij stond voor haar opvattingen, en zij stond ook voor zichzelf. Zo bijvoorbeeld als zij pijn had: pijn was haar eigen zaak, en dat ging niemand aan. Ook als het was te zien dat zij pijn had, was het; "het gaat best, hoor". Door toe te geven zou zij waarschijnlijk menen aan de kant van de zwakken te komen, en dat mocht niet gebeuren. Zelfs kort voor haar overlijden, toen zij hoorde dat men voor haar leven vreesde, was het; "ik dood! nee hoor, ik ga niet dood". En toen ook zei ze, bijna in coma, tegen de kinderen om haar heen "wat gezellig dat jullie er allemaal zijn".

Moeder Ruiter vond het heerlijk veel mensen om zich heen te hebben, ze was vrolijk, kon hartelijk lachen om de rare dingen die zij had meegemaakt, zij was dol op spelletjes, en zij zocht en gaf veel vriendschap. Het was voor haar onmogelijk om alleen achter te blijven toen de kinderen allemaal het huis uit waren en haar man was overleden; het zou haar ondergang zijn geweest. Zij is toen in een bejaardencentrum terecht gekomen waarin zij helemaal niet paste. Gelukkig kon zij toen naar het Verzorgingshuis De Venser verhuizen, waar zij nog

Mw. Ruiter—Leeuw 4.3.97

7 jaar heeft gewoond. Zij heeft het daar echt naar haar zin gehad, en namens de familie wil ik de verzorgers en verzorgsters uit dat huis heel hartelijk danken voor de goede en prettige verzorging van hun moeder of grootmoeder. Ik denk eigenlijk dat men haar daar ook zal missen, Vorige week ben ik bij haar familie geweest om als het ware na haar dood kennis met haar te maken. Men rouwde niet — zij had immers haar lange leven eervol voltooid — maar gemist wordt zij wel. Ik heb toen gedacht:

wat heerlijk om zo'n moeder te hebben gehad. Door al wat zij haar kinderen heeft meegegeven, door haar hele wijze van doen, blijft zij voortleven in hen, en zij zal nooit weg zijn. Ik denk zeker dat haar kinderen en kleinkinderen veel van haar zullen uitdragen» zij heeft veel goeds gezaaid en daarvan mogen allen die haar hebben gekend, en ook anderen, rijkelijk oogsten.

Ik wil u nu voorstellen in stilte even te denken aan uw aardigste ervaring met Cor Ruiter, en stil afscheid van haar te nemen.

Namens de familie wil ik de vrienden en bécenden danken, die hierheen zijn gekomen. Daarmee bewijst u

uw vriendschap voor de familie Ruiter en voor de overledene; dat is hartverwarmende Dank u.